

Årsmelding for arbeidsåret 2003/2004 fra landsstyret i Norsk Luthersk Lekmannsmisjon

(Norsk Luthersk Lekmannsmisjon holdt sitt årsmøte torsdag 15. juli i forbindelse med hovedsommerskolen på Moi i Rogaland. I denne utgaven av «Lov og Evangelium» gjengir vi årsmeldingene og bringer referat fra årsmøtet. *Red.*)

I tro døde alle disse uten at de hadde oppnådd det som var lovt. Men de hadde sett det langt borte, og hilste det. Og de bekjente at de var fremmede og utlendinger på jorden. For de som sier slikt, gir derved til kjenne at de søker et fedreland.

(Heb 11:13-14)

Hvordan er det med himmeltonene i mellom oss? Trosheltene i Det gamle testamente hadde sett noe overjordisk, et himmelsk fedreland. Det var det de søkte. Det var det som var deres mål. Derfor bekjente de at de var fremmede og utlendinger på jorden.

Og vår sangbok er full av vitnesbyrd om troende som gjennom alle tider har fulgt i trosheltenes fotspor. Måtte også våre liv være himmelrettet, og måtte himmelsangen være levende i vår munn og i vårt hjerte.

Jeg går til himlen, der er mitt hjem, Der er ei synd eller smerte, Der er det nye Jerusaleim, Og der hele mitt hjerte. (Sb 876)

Førrige årsmøte ble avholdt på Bibelskolen på Fossnes 10. juli 2003. Dag Rune Lid og Håvar Fjære ble valgt inn i landsstyret. Fra før satt Karl B. Bø, Ragnvald Lende og John Flaten. Øyvind Klavenæs ble 1. vararamann. Landsstyret konstituerte seg med Håvar Fjære som formann og Dag Rune Lid som nestformann og har siden førrige årsmøte avholdt 4 styremøter og behandlet 42 saker. Det har vært dissens i landsstyret angående videre drift av Bibelskolen på Fossnes dersom en fra høsten 2004 ikke får statsstøtte. Et flertall på tre går inn for videre drift, mens et mindretall på to mener misjonen ikke kan garantere for videre drift dersom statsstøtten faller bort.

De som har forkynt Guds ord til oss dette året har vært Olaf Klavenæs, Tore Mangelrød, Per Bergene Holm, Lars Fossdal, Ingar Gangås, Hans Henrik Brix, Martin Fjære, Gunnar Fosslie og Reidar Linkjendal. I tillegg har flere av våre trofaste misjonsvenner og noen gjestetalere talt på enkeltmøter, stevner og møteuker. Ingar Gangås har vært en måned i Peru (mars 04) med særlig vekt på forkynnelse og undervisning. Tore Mangelrød og Jan Ove Heggdal besøkte Moldova i mars. Per Bergene Holm og Ingar Gangås har også deltatt på sommerkole i Ukraina (juni 04) i regi av vår samarbeidskirke i Moldova.

Bladet Lov og Evangelium

utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes til kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes ekspedisjonen v/Magne Ekanger, Kydlandsvegen, 4360 Varhaug, tlf. 51 42 08 93.
E-post: magekang@online.no

Ansvarlig for bladet:
Red.nemnda ved form. Jon Espeland
Svartefjell 24, 4625 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70
E-post: jesp@c2i.net

Faste medarbeidere i bladet:
Per Bergene Holm og Dag Rune Lid.

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytre misjonsarbeid i Peru.

Formann: Dag Rune Lid, Furufleten 30
5600 Norheimsund, tel/fax 56 55 26 72
E-post: drlid@online.no

Sekretær: Jon Espeland
Svartefjell 24, 4625 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70

Kasserer: Torunn Ånestad, Kydland,
4360 Varhaug, tlf. 51 43 04 06
E-post: tskydland@yahoo.no
Bankgiro 3204 10 10222
Svensk postgiro: 178 84 80-0

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig- og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: 3160 Stokke
tlf. 33 36 17 70, fax 33 36 17 71
Bankgiro 3000 16 68516
E-post: pbholm@online.no

Rektor: Per Bergene Holm,
3282 Kvelde, tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

Sentrale arrangement i regi av Lekmannsmisjonen har vært Hovedsommer-skole på Bibelskolen på Fossnes 9.-13. juli, sommerskole på Imi-stølen 31. juli - 3. august, bibelhelg på Solgry 3.-5. oktober, nyttårsleir på Fossnes 29. desember - 1. januar, pinsestevne på Bibelskolen på Fossnes 28.-31. mai og to leirer for barn og ungdom i Vestfold 25.-27. juni.

Når det gjelder Bibelskolen på Fossnes og misjonsarbeidet i Peru og Moldova, vises det til egne meldinger fra disse arbeids-grenene.

Bladet «Lov og Evangelium» kom som vanlig ut med 10 nr. i året som gikk, og er fortsatt vår største talerstol. Parallelt med dette legges også bladet ut på Internett. I vinter har besøkstallet ligget på et gjennomsnitt på 60-70 treff pr. dag, en periode i januar betydelig høyere (27/1 – 202 stk).

Så vil vi takke den enkelte av vennene i alle de små grupper og lag som samles i regi av Lekmannsmisjonen!

Takk for forbønn for styre, forkynnere og nasjonale medarbeidere i Peru og Moldova!

Takk for gaver til arbeidet, og takk til dere som legger til rette virksomhet og tar i mot forkynnere på deres hjemplass!

Og takk til alle dere som stiller opp på stevner og møter rundt om i landet.

Og ikke minst, takk til dere som forkynner Guds ord for oss!

«For av ham og ved ham og til ham er alle ting. Ham tilhører æren i all evighet. Amen.» Rom 11:36

For Landsstyret

*Håvar Fjære,
formann*

*Jon Espeland,
sekretær*

Årsmøte i Norsk Luthersk Lekmannsmisjon 2004

Den 15. juli var det årsmøte i Norsk Luthersk Lekmannsmisjon (NLL) på Lundheim folkehøgskole på Moi. Ragnvald Lende hadde åpningsandakten.

Årsmeldingen fra landsstyret ble lest av formann Håvar Fjære, mens rektor Per Bergene Holm leste årsberetningen fra Bibelskolen på Fossnes.

Det har i løpet av året vært mellom 8 og 12 elever på bibelsskolen, noe som er et høyt tall, gjennomsnittlig sett, i løpet av bibelskolens historie. Bergene Holm minnet blant annet om at Guds ord står fast, og at misjon er de gjenfødte hjerters sak.

Regnskapet for bibelskolen viser et lite underskudd mens utleievirksomheten har økt noe i det siste, noe som gir en viss bedring i økonomien.

Jon Espeland kunne i årsberetningen fra arbeidet som NLL støtter i Peru for-

telle at virksomheten sprer seg til nye områder i og rundt Arequipa. Han deltok på INEL-Peru's bibelkurs under sitt forrige besøk. Espeland kunne også fortelle at gleden er stor i Peru over den nye radiosenderen som er under produksjon i USA og snart skal sendes til vennene i Peru.

I rapporten fra arbeidet i Moldova fikk vi høre at behovet er stort for et eget forsamlingslokale, da myndighetene i landet ikke tillater forsamlinger i private hjem. Per Bergene Holm kunne ellers fortelle at andre kirkesamfunn også har interesser i arbeidet som drives hovedsakelig av Valdemar og Natalia Moser, kirkesamfunn som gjerne overtar hele ansvaret for den økonomiske delen, men dermed også ønsker totalansvar for forkynnelsen. Bergene Holm pekte på at menigheten i Moldova ønsket en sterkere tilknytning til NLL.

Han kunne også opplyse om at husprisene nå er ekstra gunstige i Moldova.

Innholdsfortegnelse ~ Lov og Evangelium, august 2004:

Årsmelding for arbeidsåret 2003/2004 fra landsstyret i NLL.	side 1
Årsmøte i Norsk Luthersk Lekmannsmisjon.	side 3
For alltid gjort dem fullkomne... Av J. W. Forstmann (1906-59).....	side 4
Årsmelding fra Bibelskolen på Fossnes skoleåret 2003/2004.	side 5
Årsmelding fra ytre misjonsarbeidet i Peru for arbeidsåret 03/04.	side 7
Årsmelding fra ytre misjonsarbeidet i Moldova for arbeidsåret 03/04. .	side 8
Regnskap for hovedkassen i NLL regnskapsåret 2003/2004.	side 10
Gled dere over at navnene deres er innskrevet i himmelen!	
Av Jakob Traasdahl (1838-1903).....	side 11
Slik som dere nå har tatt imot Kristus Jesus, så vandre i ham.	
Av C. O. Rosenius (1816-1868).....	side 17
«Og me veit at alle ting tenar til gagn for dei som elsker Gud»	
Av Tormod Vågen (1903-1970)	side 19
Igennem verdens lande, Guds Ånd med sejer går....	side 20

Fra forkynnerne fikk vi blant annet høre at Ingar Gangås satte stor pris på igjen å komme til Peru, etter 7 års fravær. Tore Mangelrød sa at det var godt å komme rundt til de ulike delene av Norge og oppleve at behovet for å høre om Guds lam fortsatt er til stede.

Regnskapsrapportene ble avlagt, med kommentar til at arbeidet i Peru viser nøkternhet i bruk av midler, og – for Moldovas del – at en ny avtale er igangsatt som viser oversikt over alle inntekter og utgifter, også økonomiske bidrag fra andre samarbeidspartnere til menigheten der.

Til valget hadde 71 meldt at de ønsket stemmerett.

Kandidatene til landsstyret var Karl Bø, John Flaten, Ingar Gangås, Ragnvald Lende, Magne Straumstein og Jon Espeland. Av disse ble Karl Bø, John Flaten og Ingar Gangås valgt. Fra før sitter Dag Rune Lid og Håvar Fjære.

Første varamann ble Magne Ekanger.

Til valgnemnda ble Ragnar Opstad valgt for 3 år. Denne består for øvrig av Olaf André Klavenæs og Svein Mangelrød.

Ref. Øyvind Klavenæs

For alltid gjort dem fullkomne...

Av J. W. Forstmann (1906-59)

For med et offer har han for alltid gjort dem fullkomne. Heb 10:14

Det er dette ene offer som gjør oss rettferdige og salige både her og i evigheten, intet annet. Dere er kommet til – «det rensende blod». (Heb 12:24) Det største avskum, den kristne menederen som for lengst har brutt sin pakt, og i hele sin levetid har vært Satans og syndens trell; i det øyeblikk han tror evangeliet, og i hjertets visshet kan anvende det på seg selv og si: Frelseren har elsket meg, og for meg ugudelige er han død på korset, fra det øyeblikk er han en evangelisk kristen, like så hellig og salig som en annen som etter sin benådning, i femti år eller mer har tjent Frelseren i hans rike. Fra den stund er han et godt tre, og får han ennå en tid leve i Guds rike her i verden, så er det overflødig å spørre om han også lever hellig. Det er som å spørre et godt tre om det bærer god frukt. Det kommer av seg selv. Det bærer ikke god frukt for å bli et godt tre, for det er det allerede. Slik er det også med den tro-ende. Han le-

ver hellig, ikke for å bli salig, men det påviser at han er salig. Med munnen kaller han Frelseren for sin Herre, og legger med det for dagen at han ikke erkjenner noen annen som herre over seg selv. Han kaller Frelseren sin Gud fordi han i tid og evighet ikke venter sin salighet av noen annen gud enn av Ham. Det eneste særkjenne som skiller den kristne fra alle andre mennesker i verden, er troen på en korsfestet Gud. Kristi blod og rettferdighet er det sjibbolet (Dom 12:6), det kjennemerke der man kan se om kristenavnet med rette hører oss til. Hans blod betegner vår dør. Dette kan ingen vis, ingen lærd, ja intet menneske gjøre etter. Vel kan en hykler si det etter, fordi det er vanlig talemåte, men han kan ikke vise det gjennom sine gjeringer. Det kan bare mottas av nåde og barmhjertighet. Så snart denne nåde er skjenket et menneske, er han å ligne med et godt tre som bærer god frukt. (Matt 7:17-18) Et godt tre kan ikke bære ond frukt, det er Herrens ord i denne sak.

Årsmelding fra Bibelskolen på Fossnes skoleåret 2003/2004

«Men Herrens ord blir til evig tid.»

1Pet 1:22

Av alt det vi mennesker arbeider med, er det bare én ting som har det løfte over seg at det ikke forgår, og det er Guds ord. Og slik Guds ord er, slik er det også med alt som er født og virket av Guds ord.

Men nå har Guds ord det ved seg at det er så lite prangende. Det virker så svakt, tørt, uten saft og smak. Det naturlige menneske blir som Israelfolket snart lei «denne usle maten». På samme måte kan det enkle gudfryktige livet i tro og tjeneste virke stakkarslig, svakt og uselt.

Det naturlige menneske søker det synlige og målbare, merkbare resultater og erfaringer. Det møter vi også på kristen mark. Man tenker mer og mer som verden omkring. Positiv respons og oppslutning om virksomheten, engasjement og aktivitet kan langt på vei måles. En rekke menneskelige faktorer er viktige om man skal lykkes. Man må oppleve vennsamfunnet positivt, bli engasjert, ha medbestemmelse og innflytelse, få oppgaver og føle seg sett og verdsatt. Forkynnelse og sannheter som støter, som vekker forargelse og motstand passer dårlig inn i en slik strategi. For det gjelder framfor noe å øke oppslutningen, sette nye i arbeid og vinne stadig nye medlemmer, vokse og bli

større. Er ikke dette sjelevinnerarbeid og misjon?

Guds ord har ikke lært oss først og fremst å spørre etter resultater. Det er opptatt av én ting, hva som såes ut. Om det er Guds ord. For alt annet, hvor virkningsfullt det er, skal forgå. «For alt kjød er som gress, og all dets herlighet som blomsten på gresset. Gresset visnet, og blomsten på det falt av. Men Herrens ord blir til evig tid.» (1Pet 1:21-22) Det betyr heller ikke at Guds ord alltid fører til synlige resultater. Noe faller på steingrunn, noe på veien, og noe blant torner. «Vil også dere gå bort?», måtte Jesus si en gang.

Som bibelskole må vi alltid være opptatt av dette ene: «Om noen taler, han tale som Guds ord.» (1Pet 4:11) Resultater, oppslutning, vekst osv, må alltid være en følge av dette. For bare da er det noe som ikke er forbigående, da er det noe som blir til evig tid – gjenfødte sjeler, født av uforgjengelig sæd. Og disse får også Gud bruke i sannhet – for «misjon er de gjenfødte hjerters sak» (Carl Fr. Wisløff).

Skole- og internatdriften:

Vi kan nok en gang se tilbake på et godt skoleår. Vi har hatt tolv elever denne vinteren. Av disse har åtte gått hele året. Elevene har kommet fra mange ulike kanter og sammenhenger, men det har vært en godt sammensveiset flokk.

Kontakten mellom elever og personale har vært god, med mange spørsmål og samtaler, både i timene og ellers.

Bibelkurset i november var godt besøkt, mens bibelhelgene i februar og mai hadde dårligere oppslutning.

Personalet:

Anne Helén Mangelrød sluttet som husmor ved årsskiftet, og Greta Skjelbred Øgreid overtok da som 1. husmor, mens Elisabeth Stålerød gikk inn i hennes stilling som 2. husmor. Vi takker Anne Helén for god innsats den tiden hun var hos oss, og vi ønsker samtidig Elisabeth velkommen. Greta ønsker fra høsten av å gå ned i stilling og slippe ansvaret som 1. husmor. Det er ikke enkelt å kombinere en slik husmorstilling med husmorarbeid hjemme, særlig så lenge barna er små. Selv om en har fast arbeidstid og bestemte oppgaver, så ser en alltid at det er mye annet som skulle vært gjort. Derfor føler en lett på at en ikke strekker til, både på arbeid og hjemme. Her har vi alle et ansvar for å legge til rette, hjelpe og oppmuntre.

Ingar Gangås er tilbake i lærerstaben med ansvar for prekenlære og sjelesorg. Før øvrig er det ingen endringer i personalflokken.

Økonomi:

Regnskapet for 2003 viser et driftsunderskudd på kr. 490 428,- etter avskrivninger. Før avskrivninger er resultatet kr. 84 818,- i underskudd, noe vi er godt fornøyd med. Vi viser for øvrig til

de mer detaljerte regnskapsoversiktene som er vedlagt meldingen.

I løpet av 2003 ble det lånt nye kr 800 000 fra NLL's hovedkasse til bygging av personalboligen, slik at samlet gjeld til hovedkassen nå er på kr 1 600 000. Det ble betalt kr 80 000 i renter til NLL's hovedkasse i løpet av 2003. Bibelskolen på Fossnes har ingen gjeld i bank.

Det har vært noe ekstern utleie i år (2004), og det ser ut til at det kan bli mer i løpet av året. Samtidig er alle leilighetene nå utleid, samt at vi i tillegg til elevene også har noen av «våre egne» boende i internatet. Det gir samlet gode inntekter til driften. Det er et mål å kunne klare driften uten tilførsel av midler fra hovedkassen. Her er nøktern drift og lave kostnader, elev-tall, samt ekstern utleie, viktige faktorer.

Styrets sammensetning:

Styret består av Per Brattgjerd (formann fra 2004), Olaf André Klavenæs (nestformann) og Magne Ekanger (sekretær), Svein Mangelrød og Jan Endre Aasmundtveit som styremedlemmer. Svein Mangelrød gikk av som formann, og vi vil benytte anledningen til å takke ham for det arbeidet han har lagt ned i sin tid som formann for bibelskolestyret. Jan Ove Heggdal er ny 1. varamann fra 2004.

Fossnes, 15. mai 2004.

*Per Brattgjerd
formann*

*Per Bergene Holm
rektor*

Årsmelding fra ytremisjonsarbeidet i Peru for arbeidsåret 2003/2004

Vi tar med følgende rapporter fra de lokale menighetene i Peru:

«– Fra menigheten i «Alto Selva Alegre» kan vi melde om normal virksomhet og fremmøte i 2003. Vi har gjennomført oppsatt årsplan både med hensyn til evangelisering utenfor vårt nærmiljø, og bibelundervisning for barn, unge og voksne i vår egen menighet. Styret i menigheten hadde møte ved årsskiftet for å evaluere arbeidsåret 2003. For 2004 har vi bestemt å øke vår innsats for Guds rike med tanke på å nå nye områder. Vi takker vår Herre Jesus Kristus for at han har bevart oss gjennom året 2003.»

«– Fra menigheten i Arequipa sentrum vil vi først og fremst takke vår Herre og Frelser Jesus Kristus for å ha ført og bevart oss med sitt ord gjennom året som er gått, slik at vi har fått nåde til å fullføre de planer og oppgaver vi hadde satt oss fore i 2003 og kan se tilbake på et godt samarbeid i tjenesten for Herrens sak. Styret i menigheten innkalte ved årsskiftet til menighetsmøte for å evaluere arbeidsåret 2003. For 2004 har vi lagt en mer omfattende årsplan med tanke på å nå med evangeliet til nye områder der de ennå ikke kjenner Guds ord. I 2003 har fremmøtet vært bra, og vi har gjennomført den planlagte bibelundervisningen for barn, unge og voksne. Vi har også besøkt nye

steder, og er nå i ferd med å etablere en dattermenighet i nybyggerstrøket «Sor Ana de los Angeles», like nord for Arequipa by.»

Siden forrige årsmøte har Jon Espeland besøkt ytremisjonsarbeidet i Peru i perioden 26. november til 10. desember 2003. Helga 3.-5. desember var det bibelkurs i Arequipa. Disse bibelkursene har etter hvert blitt et slags kjennetegn på arbeidet i INEL-Perú, og er gilde samlinger der begge menighetene og andre besøkende får sitte ned og høre ransakende og frigjørende forkynnelse rettet mot hjerte og samvittighet. Vi ser det som et kall på denne måten å formidle vår luthersk-rosenianske arv, og det er vår bønn at det måtte føre til en gjennomgripende vekkelse i Peru.

Forkynner Ingar Gangås besøkte også arbeidet i Peru i mars 2004. Hans oppdrag var forkynnelse med hovedvekt på undervisning av evangelister og menighetsmedlemmer. Han fikk bl.a. være med på den første ungdomsleiren som ble arrangert i regi av INEL-Perú. Å veilede ungdommen er av stor verdi i en kultur der verdslighet og moderne religiøsitet griper om seg.

Radioarbeidet går sin gang med daglige sendinger fra klokken fem om morgenen til klokken åtte om kvelden. Evangelist Damián Heredia er fortsatt

hovedansvarlig for driften av studio og evangelist Eusebio Alvis bruker det meste av sin tid til produksjon av programmer. En ny sender er bestilt og vil være på plass om kort tid. Den vil gi økt driftssikkerhet, bedre lyd kvaliteten og senke energiforbruket. Vi vil gjerne rette en takk til alle som har bidratt til å finansiere den nye senderen.

Det er fortsatt nå sju medarbeidere på lønnslista til vår samarbeidskirke INEL-Perú. Disse er *Celso Valdiglesi- as, Damián Heredia, Ubaldo Marca, Eusebio Alvis, Miguel Curse, Victoria Gonzáles og Hugo Castellanos*. Sistnevnte er tilsatt som evangelist med særlig ansvar for møter på indianerspråket Quechua. Alle sju har lønn fra Lekmannsmisjonen og er vårt særlige ansvar i bønn og offer.

I 2003 ble det etablert en underavdeling av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon i Peru. Det arbeides for tiden med overdragelse av fast eiendom og ansettelseskontrakter til denne stiftelsen. Det er et omfattende arbeid i et land preget av svært byråkratiske rutiner i offentlig administrasjon.

Det ble i 2003 sendt kr 345 600,- til misjonsarbeidet i Peru. Budsjettet for ytremisjonsarbeidet i Peru i kalenderåret 2004 er på kr 407 453,- pluss kr 125 000,- til ny radiosender.

Så er det vårt ønske at vi gjennom misjonsarbeidet i Peru kunne få være redskap til mange sjelers frelse fra den evige fortapelse!

*Jon Espeland,
Sekretær*

Årsmelding fra ytremisjonsarbeidet i Moldova for arbeidsåret 2003/2004

Den evangelisk-lutherske kirken i Moldova (ELCRM) er ingen stor kirke, men meget liten og skrøpelig på alle vis. Den består av fem menigheter. Den største og eldste ligger i Tiraspol, hovedstaden i den østlige provinsen (Transnistria). De tre øvrige menighetene i denne provinsen ligger i Bender, Ribnitsa og Kamenka. I den vestlige provinsen er det en menighet i hovedstaden Kishinev. Menighetene samles i hjem eller leide lokaler med meget enkel standard.

Kirken ble grunnlagt i Tiraspol, med Vladimir Moser som initiativtager. Moser er fortsatt menighetens eneste pastor. Han har ingen teologisk utdanning og har derfor de to siste årene studert på et teologisk seminar i Ternopol, Ukraina. Kona Natalia har til tider vært med og fulgt undervisningen. Seminaret er ledet av en amerikansk professor fra Wisconsin-synoden. Ved siden av studiene i Ukraina, har Vladimir og Natalia jevnlig besøkt forsamlingene og hatt gudstjeneste, søndagsskole, konfir-

mantundervisning og bibelstudium. I tillegg har et par av menighetsmedlemmene i Tiraspol tatt ansvar for å ha gudstjeneste og søndagsskole i Bender og Tiraspol.

Det har vært tre besøk fra NLL dette siste året. Høsten 2003 reiste Karl B. Bø og Per Bergene Holm ned. Besøket bestod som vanlig av forkynnelse av Guds ord i de ulike menighetene. Våren 2004 reiste Tore Mangelrød og Jan Ove Heggdal. I tillegg til besøk og forkynnelse i de ulike menighetene, søkte de også å få til husbesøk hjemme hos menighetsmedlemmer. Siste besøk hadde Ingar Gangås og Per Bergene Holm i juni 2004. De talte på en sommerskole som kirken i Moldova holdt på et «leirsted» utenfor Odessa i Ukraina. Der deltok ca 20 unge og eldre fra ulike forsamlinger i Moldova. Oppholdet var betalt av Nordisk Östmission i Sverige.

Den lutherske kirken i Moldova står i en annen, mer kirkelig tradisjon enn lekmannsarbeidet i Norge. Det er tydelig å merke, ikke minst av en del ytre former som vi er lite vant med. Men i forhold til andre lutherske kirker i Ukraina og Russland, er kirken i Moldova pietistisk og lavkirkelig. Moser er klar i sin avvisning av bibelkritisk teologi og er seg bevisst å ha en mer pietistisk linje enn kirkene omkring.

Moser har nå ett år igjen i Ternopol. En av menighetens egne, Andrej, har også snart fullført teologisk studium i Novo-Sibirsk (Russland) – på et seminar drevet av Missouri-synoden i USA.

Der har også enda en av menighetens yngre menn begynt studium. Det betyr at kirken kan komme til å få flere pastorer/forkynnere i løpet av kort tid. Moser er meget opptatt av at kirken skal samle mennesker under Ordets hørelse og fortviler over mangel på forkynnere og steder og samles. Ifølge landets lover er det ikke lenger lov å samles privat. Man må samles i offentlige lokaler. Det vitner om myndighetenes ønske om å ha kontroll. Men myndighetene ønsker samtidig ikke å leie ut til den lutherske kirken. Derfor blir behovet for egne lokaler mer og mer påtrengende. Kirken er uten økonomisk evne til å makte dette selv.

Det er flere som ønsker å «sluke» den lutherske kirken i Moldova, og legge den inn under seg. Det gjelder i det minste to ulike lutherske kirker i Ukraina (den ene tilhører Wisconsin, den andre «brødrevennene»). I og med at Moser og den lutherske kirken i Moldova har valgt å ha NLL som fremste støtte-spiller, påhviler det oss også et meget stort ansvar for å følge opp, både med prekenbesøk, råd og veiledning, forbønn og økonomisk støtte. Det ble overført kr. 50 830,- til misjonsarbeidet i Moldova i løpet av 2003. 20. juni 2004 ble det undertegnet en formell samarbeidsavtale mellom NLL og ELCRM v/Moser.

*Per Bergene Holm,
Rektor på Bibelskolen på Fossnes*

Regnskap for hovedkassen i Norsk Luthersk Lekmannsmisjon regnskapsåret 2003

Inntekter	2003	2002
Gaver og kollekter	kr 1 406 816,84	kr 1 722 777,-
Testamentariske gaver	kr 0,00	kr 225 803,-
Gaver fra Sverige	kr 24 908,32	kr 0,-
Gave til søndagsskolearbeidet i Peru	kr 4 621,00	kr 0,-
Gave til prosjekt i Peru, radiosender	kr 60 000,00	kr 0,-
Gaver til lov og Evangelium	kr 36 318,00	kr 32 805,-
Salg av bøker og kassetter	kr 40 802,00	kr 26 306,-
Sum inntekter	kr 1 573 466,16	kr 2 007 691,-
Utgifter		
Lønn, arbg.avg., feriepenger, forsikringer	kr 620 342,00	kr 437 312,-
Reiseutgifter	kr 90 613,36	kr 108 520,-
Utgifter til Lov og Evangelium	kr 152 292,89	kr 149 782,-
Innkjøp av bøker og kassetter	kr 24 316,78	kr 18 204,-
Telefon, porto, kontorutg, gebyr, annonser	kr 32 157,14	kr 35 577,-
Overført til misjonsarbeidet i Peru	kr 331 098,50	kr 335 000,-
Overført til kirkebygg i Peru	kr 0,00	kr 225 000,-
Radioutgifter i Peru	kr 9 906,92	kr 60 000,-
Overført til misjonsarbeidet i Moldova	kr 50 829,75	kr 49 966,-
Overført til søndagsskolearbeid i Peru	kr 4 596,00	kr 0,-
Underskudd stevner	kr 15 228,00	kr 15 004,-
Sum utgifter	kr 1 331 381,34	kr 1 434 365,-
Driftsresultat	kr 242 084,82	kr 573 326,-
Finansinntekter (renter)	kr 81 725,57	kr 81 810,-
Resultat	kr 323 810,39	kr 655 136,-
Balanse		
Bank og kassebeholdning	kr 680 392,74	kr 1 096 894,35
Andre fordringer	kr 1 652 372,50	kr 853 372,50
Sum eiendeler	kr 2 332 765,24	kr 1 950 266,85
Kortsiktig gjeld	kr 64 471,00	kr 5 783,-
Fri egenkapital	kr 2 268 294,24	kr 1 944 483,85
Egenkapital	kr 2 332 765,24	kr 1 950 266,85

Regnskapet er gjennomgått og funnet i orden.
Varhaug, 23. mars 2004.

Ragnar Opstad
Revisor

Paul André Bergene Holm
Revisor

Torunn Ånestad
Kasserer

Gled dere over at navnene deres er innskrevet i himmelen!

Av Jakob Traasdahl (1838-1903)

De sytti kom glade tilbake og sa: Herre, til og med de onde ånder adlyder oss i ditt navn! Da sa han til dem: Jeg så Satan falle ned fra himmelen som et lyn. Se, jeg har gitt dere makt til å trå på slanger og skorpioner og over alt fiendens velde, og ingen ting skal skade dere. Men gled dere ikke over dette at åndene er dere lydige! Gled dere heller over at navnene deres er innskrevet i himmelen!

Luk 10:17-20

Straks etter løvhyttefestens høytid hadde Herren – foruten de tolv – også sendt ut sytti andre disipler, som to og to skulle dra omkring og forkynne hans rikes evangelium. I denne tekst beretter evangelisten oss om deres tilbakekomst og glade innberetning til Mesteren om hvordan det var gått dem på deres første misjonsreise. «De kom tilbake med glede og sa: «Til og med de onde ånder adlyder oss i ditt navn!»

Det ser ut til at de erfaringer de hadde gjort ved å være Jesu vitner og forkynnere av hans navn, i den grad hadde overtruffet deres forventninger, at deres hjerter var fylt med usigelig glede over den kraft og de undere som hadde ledsaget deres

virksomhet. Men denne glede var nok ikke så ganske ublandet; for Frelserens svar tyder på at de i noen grad hadde tatt de store resultater av sitt misjonsarbeide til inntekt for seg selv, og på en hemmelig måte holdt på å ville dele æren med Herren.

Dersom ikke Frelseren hadde sett noe slikt, dersom ikke hans skarpe øye hadde oppdaget en farlig slange som var skjult under deres glade innberetnings frodige løvverk, hvorledes skal vi da forklare dette hans svar: «Jeg så Satan falle ned av himmelen som et lyn»? Og senere: «Men gled dere ikke over dette at åndene er dere lydige» osv.

Jeg vet godt at mange av de lærde forklarer saken annerledes og mener at Frelseren med ordene: «Jeg så Satan falle ned av himmelen som et lyn», kun sikter til den store seier som Kristi evangelium skulle vinne over mørkets makter. Men har du, min kjære venn, noe dypere syn på Satans list og de arme menneskehjerters skrekkelige falskheter, vil du ikke forundres over at jeg ser noe annet fremstilt i disse ord.

Jeg tror, at Frelseren ville si: «Vokt dere for hovmod! Vokt dere

for å ta de store virkninger av deres forkynnelse til inntekt for dere selv. Jeg var vitne til den opphøyde overengels fall; jeg så hvorledes han «falt ned av himmelen som et lyn,» da Gud kastet ham ut. Han var et opphøyet, hellig og rent sendebud, og dog kunne han falle i hovmod. Vokt dere; for dere dras med onde, fordervede hjerter, som vil røve æren fra den levende Gud. Jeg vil ikke berøve dere gleden, men jeg vil vise dere noe dere kan glede dere over uten å ta skade på deres sjel: «Gled dere over, at deres navn er oppskrevet i himmelen.»»

Eller er det ikke så, kjære venner, at våre hjerter er likeså grådige som en svamp til å ville suge i seg berømmelse og ære, endog av de Guds store gjerninger som vi arme, uverdige redskaper får utføre i hans navn?

Merker vi ikke ofte også blant alvorlige kristne en bedrøvelig blindhet og tuktløshet overfor dette mektige uhyre, som vil røve æren fra Herren og puste våre arme hjerter og sinn opp i selvberømmelse og innbilskhet?

Disiplene sa så visst ikke: «Djevlene er oss lydige i vårt navn,» men i ditt! De var bedre underviste enn til å kunne tale slik med munnen. Men se, venner, hjertet kan bytte om ordene før vi aner det. Vi kan sitte og

tale så pent og så ydmykt om hva vi har «fått nåde» til å utrette, om Guds ords seierskraft til å slå ned motstanden og vinne sjeler for himmelen, og likevel kan det lure en farlig slange under den vakre tale. Ja, en slange som er så farlig for vårt åndelige liv, at Gud for å bevare oss ikke alene på nytt må avkle oss all åndelig frimodighet og styrke, men også må unndra oss sine særegne velsignelser under gjerningen, for at vi ikke skal forderves og «falle i djevelens dom».

Herren sier i sitt ord: «Min ære gir jeg ikke til noen annen», og han våker med hellig alvor over sin tronens ubestridelige rettigheter. Kommer derfor en arm jordorm og vil frarøve ham hans ære, da vil denne snart – om ikke den evige kjærlighet får føre ham til ydmyk erkjennelse – dele skjebne med den onde ånd som falt ned av himmelen som et lyn. Denne æresyke fører ikke bare til majestetsforbrytelse, men når vi har betegnet den som en farlig orm, da har vi først og fremst tenkt på det ødeleggelsesverk den kan utfolde i hjertets skjulte dyp.

Hva er grunnen til, at det skjønne frukttre så plutselig begynner å henge med bladene og visner? Vi kan ikke oppdage noen ytre skade; det står i fet jord og har tilsynelatende alle betingelser for å kunne trives godt, – og likevel sykner det hen og

dør. Vi graver omkring roten og oppdager til sist en liten orm som har gnagd seg inn i treets marg og forgifter dets livsrot.

Slik kan det også være med en kristen. Det fine åndelige hovmod er en slik orm som har forgiftet mer enn et av Herrens skjønneste frukt-trær.

Vi sa at Herren ofte må foreta et smertelig avkledningsarbeide for å avsløre denne orm og bevare oss fra dens ødeleggelse.

La oss spørre Guds tjener Job, om ikke han har noen erfaring i den henseende. Vi sier til ham: «Men hør, kjære Job, hvordan kunne Gud drive et slikt underlig spill med deg, som han gjorde? Det ser jo nesten ut som om djevelen hadde den største fornøyelse av det hele, og at den kjære Gud hadde misregnet seg når han talte i så høye toner om din fromhet.»

Hva tror du Job svarer hertil?

Jo, i dyp ydmykhet og i hellig ærefrykt for Herren utbryter han: «Å nei, det var nok djevelen som tapte, og min Gud hadde et høyere mål enn det som først synes iøynefallende. Jeg hadde høstet meget ære og berømmelse for min fromhet og nytt stor fremgang i det timelige. Uten at jeg ante det, hadde jeg begynt så hemmelighetsfullt å fostre en liten orm ved min hjerterot – det var den farlige innbilning om at jeg

var noe i meg selv. Så kom Herren med lidelsenes ild for ved denne å fordrive ormen. Men den krøp stadig dypere og skjulte seg. Derfor måtte ilden gjøres så het at den nesten ganske hadde fortært meg. Men da jeg var avsvidd inntil benene, kom ormen frem. Jeg begynte å gå i rette med Gud og forsvare min fromhet, men da var det ikke godt å være meg. Jeg var så skamfull at jeg gjerne hadde søkt skjul i jordens dypeste huler da Gud begynte å eksaminere meg. Men – hans navn være priset og æret – ormen kom frem og fikk sitt hode knust. Og jeg ble reddet fra døden.»

Ja slik ville sikkert gamle Job ha talt.

Vi undres så ofte over at Gud ikke utrustrer sin menighet med mer av sin krafts fylde i denne siste, onde tid.

Kan du undres over det når du riktig studerer denne tids barn?

Iaktta en flokk riktig varme, nidkjære sjeler, som særlig ligger Gud i øre med rop om at vi måtte få et mektig besøk fra det høye, – sjeler, som selv synes å stå Herren nærmere enn de fleste, og som har store planer om at en ny kristelig æra skal bryte inn – kan disse være smittet av den fremadstormende hovmods, egenkjærlighets og forfengelighets ånd som kjennetegner vår tid?

Har du noen erfaring om hvor det gamle jegets smutthuller er? Hvis du vet hvor den gamle Adam har sine liktorner, så tråkk litt på dem og du skal få se hvor ydmykheten blir av...

Og er det slik med mange av dem som synes å være de mest nidkjære vitner i vår tid, hvordan står det da til med oss andre?

Må Gud hjelpe oss? Vi er selv årsak i den avmaktstilstand som vår kristendom befinner seg i. Vi er ikke dannet til å være bærere av Herrens kraft.

Gjorde han mer bruk av oss, ville han gi oss anledning til å forderve oss selv, fordi vi straks røvet æren fra ham.

Dersom apostelen Paulus etter sine høye åpenbarelser måtte ha så tungt et lodd til å holde seg nede i ydmykhet som en Satans engel, som atter og atter slo ham på munnen, – hva måtte ikke vi hovmodige stakkarer ha for et lodd, om vi fikk utføre bare en liten brøkdel av det Paulus utrettet?

Å, den kostelige ydmykhet! Å, om våre hjerter kunne bli mer dannet til å romme Herrens fylde, da skulle vi også bli noe ganske annet for den verden vi lever i; vi skulle bli lys og salt for Herren.

«Se, jeg har gitt dere makt til å trå

på slanger og skorpioner og over alt fiendens velde, og ingen ting skal skade dere. Men – merk dette «men» – gled dere ikke over dette at åndene er dere lydige! Gled dere heller over at navnene deres er innskrevet i himmelen!»

Deilige, oppmuntrende ord midt inne i den gripende advarselstale!

Det er ikke underlig, vil Frelseren si, at dere erfarer en annen kraft over ondskapens makter, når dere går ut i mitt navn; for se, det er jeg som har utrustet dere med denne makt.

Slanger og skorpioner står her som bilder på alle de hemmelige makter som alle Guds barn, men især Herrens offentlige vitner, er ut-satt for.

«Jeg gir dere makt til å kunne trå på dem.» Slangene og skorpionene er kjent for sin dødelige gift, og dersom man er så ulykkelig å trå på disse farlige kryp, kan man risikere å måtte bøte med livet. Men jeg gir dere makt til å trå på et langt farligere kryp, sier Frelseren.

Går vi vår vei fremad i en ydmyk ånd, som tuktede og veloppdragne Guds barn – som i alt vil følge sin Faders vilje – da kan vi vel ikke unngå at det ligger slanger og skorpioner i vår vei, – især når vi ofte må gå i ulendt terreng hvor disse kryp har så lett for å skjule seg, – men vi skal trå på dem uten å ta ska-

de. Og vår sjel skal fylles med lovsang, når vi senere oppdager at det lå både slanger og skorpioner og lurte på oss, uten at vi ante det, og likevel unngikk vi ved Herrens beskyttelse deres farlige gift.

Også den skrekkelige hovmodsslange skal vi ved Guds nåde unngå. La oss bare sette hælen på dens hode, og Gud skal redde vår sjel fra dens farlige gift.

«Men», sier Frelseren, om enn jeg har gitt dere denne forunderlige makt, så «gled dere ikke over at åndene er dere lydige, men gled dere heller over at navnene deres er innskrevet i himmelen!»

Her har vi et opphøyet, herlig gledeemne! Og her skal vi få glede oss så av hjertet. Her skal det åndelige hovmods orm vanskelig få krype inn; for da det gjaldt den sak å få våre fortapte navn innskrevet på nytt i himmelen, da skjedde det sannelig ikke med «påholden penn», eller i kraft av noen egen verdighet eller fortjeneste.

At våre navn er innskrevet i himmelen, det har vi jo alene å takke Guds frie nåde og barmhjertighet for.

Da Johannes så den store hvite trone, så han også «at bøkene ble åpnet, og enhver ble dømt etter det som stod skrevet i bøkene.» Men

han så også en «annen bok» bli åpnet, som var «Lammets, livsens bok».

La meg få tale enfoldig og si at denne Lammets, livsens bok, er den bok, som Jesus fører over sine frelste.

Der har han navn opptegnet på alle dem som lar seg frelse gjennom hans blod, som finner sin fordømmelsesdom i alle andre bøker, men sin innregistrering til livet i Lammets, livsens bok.

I denne bok står ikke et ord om gjerninger, fortjeneste, verdighet, rang, fortrinn, – nei, her er alle like – like høyt benådet, like fullt benådet og like salige på blodets regning. Over alle våker han med den samme omhu og kjærlighet, alle er like verdige og dyrebare i hans øyne, og ingen fiendtlig makt skal få utslette navnet av boken.

Betrakter man den skare sjeler som har sine navn der, da er de visstnok innbyrdes meget forskjellige. Noen går i purpur, andre i filler. Noen er rike og fornemme, andre fattige inntil skinnet. Noen jubler høyt i sky over sin lykke og salighet. Andre går der nedtrykte og forstemte og er likesom drømmende, da de ikke riktig kan fatte sammenhengen i sin store lykke.

Ja, det er endog så ille, at det finnes mange som utvilsomt har sine navn i livsens bok uten riktig å kunne tro det. De går tvert i mot i dyp engstelse og bekymring og synes aldri å kunne komme til klarhet og visshet i denne sak.

Innbyrdes ulike og høyst forskjellig stilt, er alle like for Gud.

Under den siste store krig mellom Tyskland og Frankrike lå en soldat på et hospital og – som man antok – kjempet med døden. Sykepleieren fór opp i forskrekkelse, da den unge mann ropte med kraftig stemme: «Her! Her!»

Da han litt etter kom til sans og samling, spurte hun hva dette skulle bety. Han svarte: «Å, jeg hørte navn bli oppropt av Livsens bok, og da jeg var så lykkelig også å høre mitt, måtte jeg jo svare!»

Denne soldat døde ikke. Da han var blitt så pass frisk at han kunne undersøke sine saker, fant han at kulen som hadde såret ham, først hadde truffet hans lommebibel som han alltid hadde på seg, og var glidd tilside så den ikke hadde rammet selve hjertet, men bare revet opp de ytre deler av hans bryst.

Hvilket herlig bilde! Såret ble han i krigen, men Guds ord reddet hans hjerte, så sårene ikke ble dødelige.

Noen sår og skrammer får vel også vi, kjære brødre og søstre. Men det går vel med oss dersom hjertet er beskyttet! «Bevar ditt hjerte fremfor alt det som bevares; for livet utgår fra det.» (Ord 4:23)

Så kommer vi snart hjem, og så skal vi oppstilles for tronen, og alle navn, som er i Lammets, livsens bok, skal oppropes. Lykkelig da den som kan svare: «Her er eieren av navnet!»

Det var et ringe, uanselig navn på jorden, men nå skal det stråle i herlighet og glans i himmelen.

Da kommer også vi, brødre og søstre, tilbake fra vår store misjonsreise og skal avgi innberetning for den levende Gud. Måtte da hver enkelt av oss ha noen med seg, som det har lyktes oss å føre over fra mørket til lyset.

Amen.

*Fra prekensamlingen
«Livet i Guds Sønn».
Noe språklig revidert. Red.*

Slik som dere nå har tatt imot Herren Kristus Jesus, så vandre i ham

Av C. O. Rosenius (1816-1868)

Slik som dere nå har tatt imot Herren Kristus Jesus, så vandre i ham. (Kol 2:6)

Her skal du legge merke til det lille ordet «slik», – «slik som dere har tatt imot Kristus, så vandre i ham». På samme måte som det skjedde i begynnelsen, da vi mottok Kristus, da det nye livet ble født i oss, «slik», på samme måte, skal det også foregå under vandringen, i fortsettelsen, når det nye livet vokser. Det samme som første gangen førte til det gamle menneskes død og det nye menneskes fødsel, skal også fortsatt bli det gamles død, det nyes vekst.

Hele det kapitlet hvor disse ordene står, går ut på at de troende, som en gang mottok Jesus Kristus, aldri må forvilles til å tro at det kreves noe spesielt tiltak for å bli helliggjort. De skal tvert imot vite at den samme Kristus og den samme tro som førte til at de ble rettferdiggjort og benådet, også virket – og virker – helliggjørelsen.

De skal bare enfoldig holde fast ved og vokse i den tro de har begynt i, og «holde fast ved hodet. Fra ham får hele legemet næring og blir knyttet sammen ved ledd og sener, slik at det vokser den vekst som Gud gir». Summen av alt sammen blir: Alt avhenger av at vi blir i Kristus – han som Gud har gjort både til vår rettferdighet og til vår helliggjørelse.

Kristus sa også «Bli i meg, så blir jeg

i dere. Slik som grenen ikke kan bære frukt av seg selv, uten at den blir i vintreet, slik kan heller ikke dere bære frukt, uten at dere blir i meg».

Ved at vi blir i ham har vi for det første selve livet, all lyst og all kraft til det gode. Dernest har vi all nødvendig pleie, tilsyn og tukt, slik han selv sier det: «Hver gren som bærer frukt (som virkelig er i meg, er levende og fruktbar) den renser vingårdsmannen, så den kan bære mer frukt, – for denne fruktbare grenen er likevel ikke helt ren, den må stadig renses.

Etter at det først er rett med selve grunnvollen og det indre livet, er det altså i fortsettelsen om å gjøre at kjødet dødes og Ånden får herske i alle forhold. Hele det gamle menneske er i dåpen dømt til døden. Vi er døpt til hans død.

Når noen blir en kristen, må han straks begynne å bryte med sitt tidligere liv og levesett. «Kristus døde for alle, for at de som lever ikke lenger skal leve seg selv, men leve i Herren, han som døde og oppstod for dem». Å leve for Kristi regning og avdø fra seg selv, det får en virkelig hjertets lyst til når en har fått nåde og fred med Gud.

Noen bekjenner at de tror, men ikke har fått denne villige ånden. De vil ikke være korsfestet med Kristus, men vil ved siden av troen også ha frihet til å leve det livet de selv ønsker. De vil ikke ta

imot noen Ordets formaning, men leve ustraffet og fritt etter sitt naturlige vesen. Disse bedrar seg selv med en falsk og innbilt tro.

For «de som tilhører Kristus, har korsfestet kjødet med dets lyster og begjæringer».

Her vil vi gi de mer nyfødte nådebar-na noen enfoldige eksempler på hvordan og når vi må passe på å døde kjødet:

Når du våkner om morgenen, hva er da mer naturlig enn at du med inderlig glede begynner å takke og tilbe din Gud og himmelske Far for alt han har gitt deg både til legeme og sjel – og særlig at han har gitt oss sin Sønn og Ordet og nådemidlene.

Takk da for at du er Guds barn, er i kledd Kristus, ren og velbehagelig i Guds øyne osv. Slik skal du takke og be. Kjenner du så på treghet, da vet du med sikkerhet at dette er kjødet. Det skal ikke herske, men dødes. Her ser du det nye livet i praksis.

Videre bør du hele dagen leve i et varmt samfunn med Gud, redd for å gjøre imot ham, mer redd for synden enn for døden. Er du kald og selvsikker, da er det kjødet, og det skal dødes.

Du har også en jordisk kallstjeneste. Den skal du skjøtte med flid og omsorg. Er du treg og doven i dette, da er det kjødet. Det skal dødes. Er du en far eller mor, skal du styre ditt hjem med omsorg og nidkjærhet i mildhet og saktmodighet. Er du da likeglad med dette, eller utålmodig og irritert, da er det igjen kjødet, og det må dødes.

Er du barn eller tjener, bør du utrette

det du blir satt til. Og gjøre det med kjærlighet, respekt, mildhet, flid og trofasthet. Kjenner du da på utålmodighet eller misnøye, så er det kjødet, som skal dødes. Er det noen som forulemper deg, kanskje lyver om deg, og du kjenner på sinne og hat, så er det kjødet. Stiger det opp uren lyst eller misunnelse, stolthet eller selvopptatthet – alt sammen er kjødet. Det må ikke få regjere, det skal dødes.

Slik øver vi oss i å vandre i troen. På denne måten vet du selv ut fra Guds egne bud hva den rette hellighet er, og behøver ikke lete i utspekulerte gjerninger og egne innbilninger etter en hellighet som du heller ikke riktig vet hvordan er.

Når du slik ser alvorlig på Guds hellige vilje, og ser på ditt indre, ser på Guds åndelige krav, så får du her så mye å gjøre at du ikke får noen mulighet til å bli så altfor fornøyd med deg selv... Slik vil du alle ditt livs dager også leve i en konstant avhengighet av din Guds trofasthet og hjelp.

Og dette er akkurat veien, dette er helliggjørelsens kunst; hver dag som et barn være avhengig av Gud. Hver dag ha det rett med sin Gud gjennom hans Sønn. Hele tiden ved ordet om Kristus nære troen, barnetilliten, gleden, lysten og kraften. Og så, i denne villige ånd, holde fram for seg Guds hellige vilje og Kristi herlige forbilde.

Dette går nok til daglig ikke så enkelt og pent for seg som det kan uttrykkes her. Men det går slik Herren vil, og slik han deler ut til hver enkelt et mål av tro.

Fra husandaktsboken

«Og me veit at alle ting tenar til gagn for dei som elsker Gud.» (Rom 8:18-39)

Av Tormod Vågen (1903-1970)

Ein kristen vert ikkje teken fri frå motgang og vanskar, sjukdom og fattigdom. Som Jesus Kristus sjølv vart **prøvd i alt**, ser det ut til at kvar kristen må få sin lut av det tunge i livet. I det ytre kan det sjå ut til at sume kristne kjem så lett gjennom verda, medan andre støtt er i trengsle.

Men mi stutte røynsle har synt meg at det tyngste i menneskelivet vert som regel løynt for andre. Mange av dei menneske me trur livet har smilt til, gret i sitt hjarta. Og nettopp det vi trudde gav dei lukke, vart ofte årsak til det blødande sår.

*Hver har sitt, stort eller litt
Himlen alene for sorger er kvitt.*

Men alle desse sorger, motgang som medgang, helse som sjukdom – **alle ting** skal tena til gagn for dei som elsker Gud. Dei skal **verka saman** til godt, som grunnteksta uttrykkjer det.

Men vilkåret er at me elsker Gud. Den som ikkje elsker Gud, vil verta beisk og kald under motgangs trykk. Men den som elsker Gud, tek alt frå hans hand. Difor veit han at det Gud sender, har eit kjærleg formål. Då vert også trengsle ei gåve frå Gud. Då får

ein nåde til å seia Gud takk for alle ting i Jesus Kristi namn. Me kan ikkje alltid sjå kva det skal tena til. Men der vårt syn stansar, tek trua til. Då får me kraft til å **takka** sjølv om me ikkje **skjønar**.

*Takk for fager vår som strøymde,
Takk for hausten grå og arm,
Takk for tårer som er gløymde
Takk for hjartefred i barm.*

Frå andaktsboka: I kongens nærleik, 7. juli

Bibelhelg på Solgry 1.-3. oktober 2004

Velkommen til samling
om Guds ord!

Talere:
Kristian Fagerli, Ingar Gangås
og Dag Rune Lid.

Påmelding til:
Marta og Karl B. Bø
Tel 51 41 87 46 – Mob 905 49 825

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring.

Igennem verdens lande, Guds Ånd med sejer går...

Igennem verdens lande,
Guds Ånd med sejer går,
Og Morgenstjernens stråler
Så mange hjerter når.
Af alle folk nu kaldes
En hellig skare frem,
En Lammets førstegrøde
Fra jorden bringes hjem.

Guds Ånd og Ord dem kaldte,
Og som hans menighed
Genfødte de skal knæle
For Lammets trone ned
Og tjene ham med glæde
I hellig præstedragt.
De fulgte Lammets fodspor,
Har korsets byrde smagt.

Og Lammets blod har frelst dem
Af syndens fængsel ud.
Nu hellige og rene de viet er til Gud.
Én tro, én Ånd, et legem',
Én Herre og én dåb,
Én Gud og alles fader,
Ét evighedens håb.

Opløfter jeres øjne
Og våg i stadig bøn.
I tro bliv ved at tjene,
Snart komme skal Guds Søn.
Ja, bi på Himlens Herre
I hellig enighed.
Det er den sidste time.
Han kommer, før vi ved.

*Diktet i England 1866
av prest Samuel John Stone (1839-1900)*